

לחלוצות חסידות

מגזין להעצמת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

ברוך השם • ערב שבת קודש פרשת 'ראה' • כ"ד מנחם אב ה'תשפ"ו (07/08/2026) • מגזין מספר 250

נא לשמור על קדושת המגזין •

250 גליונות של חיים

מה הסוד של העלון שהצליח לסחוף את כל גווי הציבור?

פתאום אפשר לראות תמימים ואברכים מכל הגילאים ומכל החוגים, שאינם מסתפקים ב'להיות חסידים מעשיים', אלא מבקשים להרגיש את ה'לחלוצות' הלבבית. השיח החסידי קיבל עומק חדש. הלבבות נפתחו, והתברר שהצמא לעבודת השם פנימית אינו נחלת העבר, אלא צורך קיומי ובער של הדור השביעי - אף יותר מאי פעם.

יש משהו מיוחד ברגעים שבהם מפעל רוחני חוצה רף משמעותי. 250 גליונות, שבוע אחר שבוע, אינם רק עדות להתמדה, אלא תזכורת חיה לכך שהלב היהודי בדורנו עדיין פועם, מחפש וצמא. בדור עמוס במסכים, בדיווחים מהירים ובתוכן שנעלם תוך שניות, קל מאוד ליפול למלכודת הציניות. קל להתרגל למידע שטחי ולשכוח שלחסידות חב"ד יש תביעה יסודית ואחת: להיות חסיד פנימי.

יותר מזה: האמת הטהורה הזו שברה את כל החומות. היא הוכיחה שכאשר מדברים על נקודת העצם של אלוקות, נעלמות כל המחלוקות וההגדרות המגזריות. המגזין הפך לגשר רוחני שנוגע באברכים חסידיים, בחורים צעירים, זקני החסידים, ובכל יהודי שמחפש אמת מזוקקת.

אנחנו עומדים על סף הגאולה. העשייה החיצונית והשליחות הן הרגליים שלנו, אך החיות הפנימית ועבודת השם הן הלב ועמוד השדרה. בלי אש על המזבח הפרטי של כל אחד מאיתנו, העשייה מאבדת את הברק שלה. גיליון ה-250 של 'מגזין 'לחלוצות חסידות' הוא אינו תחנת סיום, אלא נקודת זינוק, זהו הזמן להודות לה' יתברך ולרבי על הסייעתא דשמיא העצומה!

אך בעיקר - לקחת על עצמנו להתחזק ולהפיץ את ה'לחלוצות' והאור הפנימי הזה לכל יהודי בכלל ולכל חסיד בפרט. זה הזמן להתמסר להפצת הבשורה, וזה שייך לכל אחד באשר הוא. זה בגופו וזה בממונו. עדיין לא הגענו למצב אידאלי, אנחנו לגמרי בתחילת מעשה. יש עוד הרבה מה לשפר. אבל מוכרחים ש'יכירו וידעו כל יושבי תבל', ובשביל שכולם יכירו את האמת האלוקית, עלינו לדאוג שה'לחלוצות' תגדל ותתחזק - ותביא גאולה מיד.

כשמביטים על הדרך שעבר המגזין השבועי 'לחלוצות חסידות', מבינים שהבשורה הגדולה שלו אינה טמונה רק באיכות העריכה או בהגשה המרהיבה, אלא באומץ הבלתי מתפשר שלו. בעולם שבו קל למכור 'חומר קליל' וסיפורים שלא מחייבים את הקורא לעשות שינוי, בחר המגזין לפנות ישירות אל עומק הנשמה. אל ה'אני' הפנימי.

הוא לא פחד להעלות את השאלות הקשות, לדרוש להתבונן, ולבקש מכל אחד מאיתנו להתקדם בעבודת השם הפרטית שלו. הוא החזיר למרכז הבמה את המושגים שהם נשמת האף של החסידות: התפילה באריכות מתוך התבוננות. החיות שבניגון חסידי עמוק, חשיבות ה'אֵתִכִּפִּיא' וחשבון הנפש, ולהתעלות מעל מציאות החומר. הרגשת החיות האמיתית בפגישה בלתי אמצעית עם הקדוש ברוך הוא.

ההוכחה הגדולה ביותר לנחיצות הבשורה הזו היא התגובה מהשטח. השינוי שהתחיל בדיבורים שקטים בין ספסלי הישיבות, הפך לגל חם ושופע שהציף את בתי אנ"ש בכל פינה בעולם - מארץ הקודש ועד קצוות תבל.

מבזקים //

תקציר הכתבות והעדכונים מאתר 'חב"ד לייב'

ניגון ייחודי

ביצוע עדין ומרומם לניגון חב"ד מיוחד ולא מפורסם דיו, של החסיד ר' משה גולדשמיד ע"ה >>

ה-AI הגאולתי

הישג מיוחד נרשם עם אלפי התכתבויות בצ'אט ה-AI 'בינה גאולתית' שהושק לאחרונה >>

כתבה נוסטלגית

תיאור ביקורו של הרבי הרי"צ בעמרת המכפלה בחברון, עם גילויים נדירים מתוך המשלחת >>

פרוייקט מיוחד

סקירה מעניינת על התייחסות רבותינו נשיאנו על חשיבות והשפעת 'קונטרס התפילה' >>

כתב יד קודש

הגהה של הרבי בכתב יד, על חשיבות ההשתתפות בהכנסת ספר התורה לילדי ישראל >>

ליצירת קשר •

✉ LGCH770@GMAIL.COM
🌐 CHABADLIVE.ORG
☎ +9725.4683.2770

יוצא לאור על ידי אגף ההוצאה לאור של ארגון 'לחלוצות גאולתית'
ראשי הוועד הרוחני של הארגון • הרב יוסף יצחק אופן והרב נתן שפירא

מחלקת המדיה של הארגון מפעילה אתר תוכן חסידי מרתק עם שלל כתבות תוכן איכותיות וחומר היסטורי איכותי, בשילוב שיעורים והתוודעות נוסף חב"ד, חדשות הארגון ועוד

הרה"ח הרב יוסף יצחק הלוי סגל שליט"א

משפיע ראשי ישיבת 'תומכי תמימים ליובאוויטש'
וקהילת 'אנ"ש מגדל העמק, ארץ הקודש

התוועדות חסידיה //

זה 'געשמאק' גדול..

עבודת השם, ובעיקר החשיבות של עבודת התפילה, זה דבר ששייך לכולם – לכל אחד ואחד בפשוטו, באשר הוא. חז"ל במשנה (אבות) אומרים 'על שלושה דברים שהעולם עומד עליהם: תורה, עבודה וגמילות חסידים'. עבודה – זה הולך על תפילה. מובן שהעניין הזה של תפילה הוא עניין יסודי, אחד משלושת העמודים עליהם העולם עומד. זה לא רק משהו שנראה אולי לזקני החסידים או לאנשים מאוד רציניים. זה עניין יסודי ומוכרח, ובוודאי שזה שייך לכל אחד בכל מצב.

הבה נתבונן לרגע: מה אדמו"ר הזקן ביקש להשיג בייסוד תורת חסידות חב"ד? שנהיה 'מקובלים'? שנלמד סתרי תורה? כל ה'תניא' וכל החסידות נועדו לכוון את הדרך לאדם, איך לעבוד על עצמו בעבודת ה', איך להתפלל כדבעי וכו'. אם אחד לא שם לב למילים שהוא מוציא מפיו בתפילה, הוא לא מכוון בתפילה, אז הוא רק אומר את המילים כדי לצאת ידי חובה, וזה לא נקרא תפילה באמת..

תפילה, כידוע, היא מלשון חיבור (כמו שכתוב 'נפתולי' אלוקים נפתלת') = התחברות). העניין של תפילה זה לדעת את ה', אבל לא רק זאת – אלא גם להתחבר אליו. כמובן שאם לומדים חסידות, או אז לומדים על ה', אך עניינה של 'עבודת התפילה' זו החוויה של החיבור והקשר לה'. לא רק ללמוד על ה', אלא להתחבר ולהגיע ל'דעת' באלוקות. התפילה באריכות מעמיקה את הקשר

לקט מדברי נשיא דורנו
בעניין עבודת השם

דבר הנשיא //

בדור הגאולה העבודה הפנימית נדרשת ביתר שאת

'כדי לדעת כיצד להתפלל צריך להיות לימוד התורה בכל הלכות תפילה וכו', ולאחר מכן לימוד כל העניינים בפנימיות התורה, בקבלה וחסידות עד 'לקונטרס התפילה' – אשר מצד טעמים משונים, איננו יודע מדוע, אין לומדים זאת, למרות שכבר הדפיסו זאת כמה פעמים'..

שיחת פרשת 'חיי שרה' תשכ"ט, בלתי מוגה

'אדמו"ר שליט"א התפלל לפני העמוד החל מ'קבלת שבת'. אמר הרבה בקול רם כמעט ששמעו כל מילה. אי אפשר לתאר במילים את התענוג שהיה בנגינתו של כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א ובפרט באמירת 'כגווא' וכשהגיע לתיבות 'לתתא בעמא קדישא' – בכה. למחרת בבוקר התפלל שוב כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א לפני העמוד בקול ובניגון מיוחד.

יומן ר' משה סלונים ע"ה, כ' מנחם אב תש"כ

'וזהו גם אחד הטעמים להדפסת קונטרס 'עץ החיים' בהוצאה מיוחדת, וחלוקתו לכל אחד ואחד מאנשים נשים וטף.. כדי להדגיש שכל הדברים האלה נמשכים בתוקפם ובשלמותם (וביתר שאת) על ידי כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו [הרבי הרי"צ], ה'מנהל פועל' דשיבת 'תומכי תמימים', ובפרט לאחר מלאות ארבעים שנה להסתלקותו, ש'קאי איניש אדעתיה דרביה', ובמילא נשלמה כבר העבודה דדור השלישי (לאדמו"ר נשמתו עדו [הרבי הרש"ב]), דור הגאולה, 'ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו'.. ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה'..

משיחת כ"ב מרחשון תשנ"א, מוגה

עם הקדוש ברוך הוא. על ידי שאדם משמיע לאוזניו מה שהוא מתפלל, ועל ידי שהוא מתבונן בתוכן התפילה – שהכל זה הקדוש ברוך הוא, והוא מהווה את העולם בכל רגע, וכל המציאות שסביבנו הכל זה הקדוש ברוך הוא וכו' – או אז אנחנו יודעים וחשים את ההרגשה של 'אשרינו מה טוב חלקנו', מה שחסידות רבותינו נשיאנו הביאו לעולם, את היכולת להתחבר לקדוש ברוך הוא.

כל המושגים אותם אנחנו יודעים ומכירים כמו 'אין עוד מלבדו', 'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד', וכו' – אם מתבוננים במשמעות המילים דרך מה שחסידות מלמדת אותנו, אז עבודת ה' שלנו נעשית באופן של שמחה ובטוב לבב. מדוע? כי המתפלל-מתבונן יודע שה' הוא אבינו, האבא שדואג לנו, והוא הנותן לנו כוח בכל דבר ועניין. את ההרגשה הזאת אנחנו יכולים לקבל על ידי התבוננות במילות התפילה הנאמרות מתוך הטעמה ורגש.

לנצל את הזמן המיוחד

הרמב"ם כותב גם הוא בתחילת ספרו 'משנה תורה', שדבר ראשון ('יסוד היסודות ועמוד החכמות') צריך לדעת את השם. בשביל זה צריך להתפלל באריכות כפי שחסידות דורשת. עצם לימוד החסידות הוא כלי שיהיה לאדם עם מה להתבונן ולהתחבר לה' בעת אריכות התפילה. לימוד החסידות כשלעצמו, הוא חסר את העיקר. כש'מתפללים' עם החסידות שלומדים, אז החסידות 'מדברת' אלינו. ממילא יוצא, שכאשר מתבוננים בתפילה בחסידות, מורגש שכל התפילה זה בעצם מה שהשם דורש מאיתנו.

כולנו בכל אופן מתפללים בצורה כל שהיא. אז חבל לפספס את הפגישה עם השם בלי להיכנס לתפילה ברצינות.. הרי התפילה היא בסך הכל בלשון הקודש (שדומה לשפה המדוברת), במילא אם האדם פשוט יתרכז וישמע למה שהוא אומר, הוא יקבל חיות לכל היום. וכל אחד חייב להתבונן קצת מה הוא מדבר ולפני מי הוא מתפלל. בסך הכל לא צריך רק לצאת ידי חובה, אלא פשוט לנצל את הזכות שה' רוצה לפגוש אותנו שלוש פעמים ביום. בפרט אצל חסידים, צריך לחיות עם ה'! לנצל את הזמן לשפוך את הנפש לפניו..

כל אחד שינסה בקביעות להשקיע הוא יראה שבעזרת השם הוא יצליח בזה, והתפילה תהיה אצלו בתענוג ולא כמעמסה חלילה. לא לחשוב בתפילה מתי כבר הוא יוכל לסיים ומה הוא יוכל לעשות, אלא פשוט להבין שזמן התפילה זה עניין של ההתחברות עם הקדוש ברוך הוא. אדם יכול לשאול את עצמו: למה באמת זה לוקח הרבה זמן כדי להשתנות? למה אם מתפללים במהירות זה לא גורם גם כן לשינוי? הרי הוא יכול לומר את המילים כשהוא מבין, אבל בלי להתרגש – פשוט לקרוא את התפילה כי ככה צריך, זו מצווה ב'שולחן ערוך' להתפלל, הוא אומר את המילים וחושב את הפירוש, אבל הוא לא מתרגש מזה.

אלא שכאשר מתפללים במהירות, בדרך כלל האדם גם לא מבין כל כך את המילים שהוא אומר, ובעיקר הוא לא נותן לעצמו אפשרות להתחבר למילים. הוא צריך לראות שבאמת הוא יבין כל מילה. פירוש המילים זה העיקר. יש כאלה שמתפללים מהר, אבל אם הוא רוצה להתפלל והוא משקיע להתפלל לאט, אז מרגישים שזה 'געשמאק', זה משהו אחר.

• לעילוי נשמת •

הגה"ח ר' לוי יצחק שניאורסון ע"ה – אביו של הרבי
לרגל ה'אראצי' בכ' לחודש מנחם אב

מגן רוח של תכנים חסידיים איכותיים
הוצאות וכנסים, שינויים ורעיונות, קורסים וסדנאות,
התעוררות, נענוש, הקלטות טקסטיביות ועוד
התקשרו עכשיו » 073.3183.588

קו הטלפון
של חב"ד

לצליל לעולם תוכן מעורר השראה

אבל כדי שהמילים בתפילה 'יתפסו' את האדם, והוא יתחבר אליהם, צריך כהכנה לתפילה ללמוד חסידות. כי בלימוד החסידות האדם קצת מתרומם ומקבל יותר מושג על גדולת ומציאות השם. וזה לא מספיק ללמוד חסידות, אלא חשוב מאוד להתבונן בחסידות לפני התפילה, שכן דווקא הריכוז במחשבה מחבר את מה שלומד בחסידות לנפש שלו.

כדאי להתרגל לחשוב על עניין אחד בחסידות בצורה קבועה במשך תקופה. כך זה משפיע יותר בפנימיות על האדם. אפשר לראות במוחש שמי שלומד ומתבונן בחסידות לפני התפילה, זה עוזר לו מאוד בתפילה. בתפילה הוא מצליח להרגיש יותר את הקדוש ברוך הוא. זה אחרת, זה חודר יותר. כמה שהוא ישקיע יותר לחשוב על החסידות, כך בתפילה הוא יתחבר יותר לאלוקות. זה כל עניין 'עבודת התפילה', להתחבר ולהרגיש יותר את ה'.

מי שמתפלל באריכות - הוא חש שהכל זה הקדוש ברוך הוא, והוא מהווה את העולם בכל רגע ובכל המציאות, וכל מה שקורה זה הכל מהקדוש ברוך הוא. אנחנו צריכים לדעת ש'אשרינו מה טוב חלקנו', שזכינו לקבל כזו מתנה מרבותינו נשיאנו - להתפלל באריכות. חסידות העניקה לנו אפשרות אדירה לחוש את האמת ש'אין עוד מלבדו!' זה לוקח קצת יותר זמן והשקעה בתפילה, אבל 'לא בשמים היא', לא דורשים דברים נעלים וזה שייך בפשטות לכל אחד, להיות אוהב את השם בשמחה ובטוב לבב באריכות התפילה.

יש לך אהבת השם?

כדאי לפני שמתחילים ממש את התפילה, לעצור רגע ולחשוב: מה אני הולך לעשות? לפני מי אני מדבר? וברור הדבר שמי שמתפלל באריכות ובכוונה - יש לו הצלחה מופלגה בכל הדברים שלו, ובכל מה שהוא יצטרך. הוא מרגיש יותר קשר ומשיכה לאלוקות. לפעמים נדמה שהמושג 'אהבה ויראה' זה רחוק מהאדם. אבל באמת כל פעם שהאדם מתבונן בחסידות ומתפלל באריכות, הוא מרגיש משיכה מסוימת לאלוקות. קצת יותר מקודם. וזה נקרא בפירוש 'אהבת השם'. בהמשך יש דרגות נעלות יותר (כפי שמוסבר ב'קונטרס התפילה' ו'קונטרס העבודה'), אבל כבר בהתחלה נוצר רגש מסוים של אהבה ויראה.

עצם זה שיש לאדם 'געשמאק' ותענוג בתפילה, נוצר פה רגש פיזי. אהבת השם הכוונה היא שיש לי חיבור לדבר, שאני מוצא בזה תענוג בשבילי. מי שמתפלל באריכות, הוא בוודאי חש את ה'געשמאק' שיש בתפילה. המשפיע הנודע ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה הסביר לנו שיש גם לעסוק ב'אתכפיא' כהכנה לתפילה, כי אם אנחנו רוצים להתפלל, צריך שה'געשמאק' יהיה בתפילה.

כדי שיהיה 'געשמאק' בעניינים קדושים, יש להפחית קצת בתענוג בעניינים גשמיים בכלל, ובפרט באכילה של מותרות (לא מה שמוכרח לבריאות הגוף). וגם הניגון החסידי בתפילה מביא 'געשמאק'. אם זה מתפרץ מרוב אהבה לקדוש ברוך הוא שמגיעה מההתבוננות - כן, ואם משהו לא מרגיש שזה מתפרץ לו והוא רוצה להתחיל לנגן לבד שזה יעזור לו בכוונה בתפילה - גם זה עניין. אם מתפללים באריכות כמו שצריך, אז האדם משתנה.

אני זוכר כיצד המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן עורר אותנו הרבה מאוד בהתעודיות על החשיבות להאריך בתפילה בחיות עצומה. הוא היה מתפלל כל יום באריכות - 'נאה דורש ונאה מקיים'. והאמת שיושבי אוהל, צריכים להאריך בתפילה בכל יום. הדגש של אריכות התפילה בשבת, זה מדובר על בעלי עסקים. אבל יושבי אוהל צריכים בכל יום להאריך בתפילה (גם בשבת כמובן).

ואפילו אם בתפילה עצמה מתעייפים באמצע מלהתעמק בהתבוננות - פירוש המילים זה העיקר. לאחרונה יצאה סדרת הספרים 'עבודת התפילה בדור השביעי', עם הדרכות מפורטות ממאה משפיעים 'איך להתפלל' - ממילא חשוב ביותר שכל אחד ילמד את הספרים ויבין מה עליו לעשות.

הרבי דיבר על כך שהעבודה כעת היא לקבל את פני משיח. כדי 'לחיות עם משיח' בפנימיות, חייבים להשקיע בעבודת התפילה. כי התפילה היא החיות והיסוד של הכל. וכל התפילה מדברת על הגילוי אלוהות שיתגלה בגאולה. רואים שמי שמתפלל באריכות, בדרך כלל רואים שהוא 'חי' את מה שהוא מדבר, וזה עוזר לו במבצעים ובשליחות. וכך זה גם בענייני 'משיח'. העיקר שבפועל תהיה ההתגלות המושלמת, שהרבי יתגלה ויגאל אותנו בפועל ממש.

חוגגים 250 //

דבר המערכת

מהפיכה אמיתית שמשנה: 250 גיליונות של 'לחלוחית'

ציון הדרך של 250 גיליונות למגזין השבועי 'לחלוחית חסידית' הוא לא רק חגיגה מיוחדת, אלא הזדמנות לעצור ולהתבונן במהפיכה השקטה והפנימית שמחוללת בשורה אחת שבוע אחר שבוע. בעולם שמוצף במידע חסידי, סיפורים, היסטוריה ואפילו בהתמודדות עם פגעי הטכנולוגיה - הורגש חיסרון אמיתי במגזין שבועי שאינו בורח לנושאים קליילים, אלא נוגע בליבת החסידות: עבודת השם מעשית. כשלוש מאות רבני ומשפיעי חב"ד נרתמו יחד להיות שותפים בהפצת מעיינות החסידות, וכך מידי שבוע מגיעה זווית מחודשת לעניין.

אלפי התגובות שמגיעות למערכת מכל קצוות הקשת הגיאוגרפית והחסידית - מבחורי תמימים בשיבות תות"ל בארץ, בארצות הברית, צרפת ורוסיה, ועד לאברכים צעירים וחסידים מבוגרים - מעידות כאלף עדים: הציבור צמא לאמת. בפי כלם אותה הנקודה: 'החיותנו! אנחנו לא חסידים בודדים שקולטים שהעיקר הוא 'עבודה בכוח עצמו', ויש לנו כלים מעשיים להתקדמות!'

לראות כיום אברכים ובחורים מתווכחים בלהט על עבודת השם, חושבים חסידות, משנים את השיח החב"די ומאריכים בתפילה - זו התוצאה החשובה ביותר. 'לחלוחית' אינה עוד רק ידע או מקצועיות (אף שהיא גם מסיפה הרבה ידע ומוגשת בכלים העדכניים ביותר), אלא בשורה של עבודת השם בדור הגאולה, עמוד השדרה שמעניק חיות אמיתית לכל ענייני השליחות, משיח וההתקשרות לרבי.

מעל כל הגבולות, האמת של החסידות מתנשאת מעל 'מחלת המפלגות'. 'לחלוחית' מאחדת את אנ"ש סביב היסוד הנצחי של ליובאוויטש, ומפציעה אף אל מחוץ לגבולות המוכרים של חב"ד - חסידי פולין, ליטאים, הציונות הדתית ואף מי שטרם שומרים מצוות. זה הזמן להודות לה' ולרבי, ולהתחייב להמשיך להפיץ את הבשורה. שנהיה שותפים יחד ונזכה להחדיר את 'לחלוחית' הפנימית בכל אחד, עד להתגלות השלימה ומלכנו משיחנו בראשנו ויכיר ומיד ממש!

לקט מדברי רבותינו נשיאנו
בענייני עבודת השם

חיים וקיימים //

ההתעלות הרוחנית של חב"ד - מאז הוצאת 'קונטרס התפילה'

'בשנת תר"ס... מוציא אבי [הרבי הרש"ב] לאור את הקונטרס הראשון עבור תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' שיחיו. הקונטרס נקרא 'קונטרס התפילה'. את תוכנו של הקונטרס מנסח אבי [הרבי הרש"ב] במספר מילים קצרות: שהקונטרס הוא מענה לאלו השואלים 'איך מתפללים?' ועם מה מתפללים?'. הקונטרס הוא תשובה רחבה ועמוקה לשאלות שחסידי צריך לשאול את הרבי ביחידות - כיצד יש לעבוד את השם יתברך בעבודה שבלב של התפילה.

'קונטרס התפילה' הוא הוראה כיצד צריכה להיות עבודת ההכנה לתפילה, והפעולה של עבודת התפילה עצמה - הן בתיקון ובירור המידות, והן בהנהגת החיים היומיומית. 'קונטרס התפילה' הוא עד מוחשי למצב הרוחני של תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' ולמצב עבודת החסידים באותה תקופה. מאותה תקופה ואילך, מתחילה תקופה חדשה בהרחבת תורת החסידות. שנת תרס"א הייתה עבור תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' - שכבר מנו אז, כן ירבו, מספר ניכר, והייתה להם השפעה מסוימת על עדת החסידים בכלל - שנת עבודה בשקידה גדולה מאוד'.

ספר השיחות תר"צ, עמודים 100-102

אימייל: lgch770@gmail.com
טלפקס: +972.54.683.2770
אתר: chabadlive.org

ניתן לחשוף בתוכנית הספרים חומברות במהדור מיוחד בחנות 'צפנת שופ' (ספר חב"ד) 'חיש' והחנות המקוונת 'חב"ד שופ'

בהנוגע
להתבוננות בדא"ח
יפרש שיחתו לפני זקני
אנ"ש אשר שימשו זקני
החסידים בליובאוויטש

והם יורוהו!

ספר 'אגרות קודש'
הלק י"ב, עמוד רד

הרב אהרן שוורץ

תוכנית הידאו
של חב"ד

שאו מרום
עניינים

'לפרסם אצל עצמו'..

אי אפשר להגיע לשום עניין רוחני אמיתי בלי עבודת התפילה, מכיוון שבלי זה האדם עוקף את נפשו ולא מתעסק בהבאת אלוקות לתוכה - שזו התכלית העיקרית שלשמה ירדה הנשמה לעולם. את העבודה הזו אף אחד לא יכול לעשות עבור האדם, אלא רק הוא בעצמו. כדי להביא את המשיח, כפי שהרבי מסביר, יש לקחת את האל"ף של 'אלופו של עולם' ולהכניס אותה לתוך ה'גולה' - כלומר לתוך הגוף, הנפש השכלית והנפש הבהמית.

כדי להביא את הגאולה צריך שהגוף והנפש יכנסו לסיפור. לאחר שהאדם מביא אלוקות לנפשו ומפרסם אותה 'אצל עצמו', הוא יכול וצריך לשתף ולהפיץ את העניין גם אצל עוד יהודים, לכל מי שרק אפשר להגיע אליו. בדיוק כשם שאי אפשר להפנים ולחיות אחדות השם שמוסברת בחסידות, בלי שמתפללים באריכות - כך גם כשלומדים ענייני משיח בלי להתפלל באריכות, זה לא חודר. בשביל לחיות משיח, יש להשקיע בתפילה.

לצפייה חשבונית ברשת
תוכנית הידאו של חב"ד
שאו מרום עניינים

שולחה 2
073.3183.588 חב"ד של הטלפון

להאזנה התקשרו
קו הטלפון של חב"ד

חב"ד לייב
CHABADLIVE.ORG

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

לחלוצית חסידית

מגזין להקצפת עבודת השם בדרך חסידות חב"ד

למחלקת המודעות
LZMH20@GMAIL.COM

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות וכשרותם

מעוניין להיות שותף בהפצת המגזין?
דרושים פעילים ברחבי הארץ ובעולם - שלחו הודעה במייל LZMH20@GMAIL.COM

לתרומות והקדשות

שלחו הודעת 'וואצפ' למספר +9725.4683.2770 או לאימייל LGCH770@GMAIL.COM

